

men det er netop Noget, som skal friste os til ikke at gaae ind paa den Plan, som kaster Hesteantallet fra Fastlandet, hvor vi netop allermeest kunne vente Angreb af den Art, over paa Verne; det er ikke den hurtigste Maade at komme til Jylland, at have Hestene ved Nakføv, og det havde været langt bedre, om vi havde holdt vore Heste, og netop alle vore Foderheste, samlede i Jylland og Fyen, om vi havde havt vort Krigsmateriale i Danmarks militaire Centrum, som er i Egnen af Lille Belt, saa havde vi kunnet sige, at de Bestræbelser, vi havde gjort, viste, at vi vare fattede paa en uventet Krig; men, naar vi inddele dem efter Hartfornsbestemmelserne, saaledes at vi formindste Antallet der, hvor vi snarest kunde behøve dem, og forege det der, hvor det mindre kan komme i Anvendelse, for maastee at trække dem ind til Kjøbenhavn, før vi spænde for, og saa føre Landet igjennem for at komme derhen, hvor man skulde bruge dem og Skytset, saa kan det umuligt være den rette Vej at gaae, naar man gaaer ud fra det militaire Synspunkt. Her er ikke Spørgsmaal om det militaire Synspunkt, men her er aabenbart Spørgsmaal om det oconomiske; Spørgsmaalet er her alene, om det er billigst at holde Hestene paa denne Maade eller ikke, og nu siger jeg, at i et hestebrugende og hesteavlende Land som Danmark findes der en langt billigere Maade at holde Heste paa, isølge hvilken de vilde være langt mere paa rede Haand, ved at udrede en ringe Skjærv for at have dem saaledes betegnede, at man veed, hvor man kan hente dem, naar man skal bruge dem, samt hvad de til enhver Tid ere værd. Det Antal Heste, som her er omtalt, har det ærede Medlem, som har forsvaret deres Bibeholdelse, ansat til $\frac{1}{3}$ af det, som behøves; han vil sige: ja det vil være det, som behøves i det første Dieblif, men, saasnart vi tale om, hvad der behøves i Diebliffet, saa er det om at gjøre, at have Hesteholdet der, hvor man hurtigst kommer til at bruge det. Det blev bemærket af den ærede Krigsminister, at Angreb ogsaa kunne ventes paa Verne, og at Store Belt ligger imellem; ja Store Belt ligger imellem det Sted, hvor man indtil 1848 ikke troede, at Angreb vilde komme, og hvor

man nu veed, at Angreb lettest kunne komme, og det er ganske vist, at indenfor Sjællands Grændser ere de Bevægelser, vi kunne gjøre med Heste og Vogne, ikke saa store, at Bespændingen behøver at være stærk, og, dersom man vilde gaae ud fra det militaire Standpunkt, saa er det vist, at Sjælland, Lolland og Falster ikke ere de Steder, hvor man skal have sit Hesteforraad, og Kjøbenhavn ikke det Sted, hvor man skal have sit bevægelige Skyts, for at det kan være hurtigt ved Haanden. Jeg troer, at det militaire Standpunkt her ikke maa gjøre sig gjældende, og at det oconomiske er aldeles forfæilet.

Formanden: Afslutning af Forhandlingerne er begjert af følgende Medlemmer: Jespersen, Schjøtt, Boserup, L. Hansen, Stau, Jøglede, Jørgensen, Steen, C. A. Hansen, Lykke, Hall, Gram, With, Østermann, Heggelund, Usting, Gottlob, Wilkens og P. Knudsen.

Det vedtoges derpaa med 41 Stemmer mod 25, at Afslutning skulde finde Sted.

Man gif saaledes til Afstemning, hvorved:

1) Forslag af J. A. Hansen, Ingstrup, B. Christensen, Barsob, Spandet, Tscherning, Sidentus, L. Schøler, Frølund, Chr. Larsen, Johansen, J. Christensen, Grundtvig, L. Jensen, Sørensen og Winther: At hele Afsluttet fra § 23 til § 31 inclusive udgaaer, hvorover der, efter Begjering af Barsob, Sidentus, B. Christensen, J. A. Hansen, Ingstrup, Tscherning, Spandet, Rotwitt, P. Knudsen, Clausager og L. Schøler, blev afstemt ved Navneopraab, blev, som det af nedenstaaende Liste nærmere vil sees, forkastet med 46 Stemmer mod 32.

Ja.

Barsob.	Hansen, C. H.
Bungen.	Hansen, J. A.
Christensen, B.	Hækkerup.
Christensen, J.	Høier.
Clausager.	Jensen, L.
la Cour.	Jespersen.
Frølund.	Jugstrup.
Grundtvig.	Johansen.
Grønborg.	Knudsen, P.